

NN 49/03

ZAKON O TRGOVINI

(pročišćeni tekst)

D I O P R V I

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuju uvjeti za obavljanje djelatnosti trgovine na domaćem tržištu, obavljanje trgovine s inozemstvom, zaštitne mjere pri uvozu i izvozu, mjere ograničavanja obavljanja trgovine, nepošteno tržišno natjecanje te nadzor i upravne mjere.

Članak 2.

Djelatnost trgovine u smislu ovoga Zakona je kupnja i prodaja robe te obavljanje trgovačkog posredovanja na domaćem i inozemnom tržištu.

Djelatnost trgovine može obavljati pravna i fizička osoba koja je registrirana za obavljanje te djelatnosti.

Članak 3.

Trgovac je, u smislu ovoga Zakona, pravna ili fizička osoba, koja obavlja djelatnost trgovine iz članka 2. ovoga Zakona.

Izvoznik je, u smislu ovoga Zakona, trgovac te druga pravna ili fizička osoba koja radi obavljanja registrirane djelatnosti izvozi robu iz zemlje.

Uvoznik je, u smislu ovoga Zakona, trgovac te druga pravna ili fizička osoba koja radi obavljanja registrirane djelatnosti uvozi robu u zemlju.

Članak 4.

Trgovac se bavi trgovinom slobodno i uz jednake uvjete na tržištu.

Zabranjeno je ponašanje trgovca koje je suprotno dobrim poslovnim običajima, kojim se narušava slobodno tržišno natjecanje te kojim se nanosi šteta potrošačima.

Članak 5.

Aktima državnih tijela ne može se trgovcu ograničavati pravo slobodnog nastupanja na tržištu, zabranjivati tržišno natjecanje ili dovoditi u nejednak položaj na tržištu pojedine trgovce i potrošače, osim u slučajevima propisanim zakonom.

II. OBAVLJANJE TRGOVINE

Članak 6.

Trgovina se može obavljati kao trgovina na veliko, trgovina na malo i posredovanje u trgovini.

Trgovac se može baviti svim oblicima trgovine za koje je registriran, ako ovim Zakonom ili drugim propisom nije drukčije određeno.

Članak 7.

Trgovac može, bez upisa u registar, obavljati i druge poslove u manjem opsegu, koji služe obavljanju djelatnosti trgovine, a koji se uobičajeno obavljaju uz djelatnost trgovine.

Članak 8.

Odredbe ovoga Zakona odgovarajuće se primjenjuju i na:

- pravne i fizičke osobe registrirane za obavljanje djelatnosti proizvodnje koje svoje proizvode prodaju na tržištu,
- društvene organizacije i udruženja građana koji radi ostvarivanja svojih zadataka, sukladno odredbama statuta, prodaju određenu robu,
- fizičke osobe, koje se bave poljoprivrednom proizvodnjom, kad svoje poljoprivredne proizvode prodaju na tržištu,
- fizičke osobe koje na temelju ugovora s registriranim trgovcem, bez zasnivanja radnog odnosa, obavljaju za trgovca trgovinu na malo određenom robom.

Način i uvjete obavljanja trgovine na malo, te vrstu robe iz podstavka 4. stavka 1. ovoga članka propisuje ministar nadležan za trgovinu (u daljnjem tekstu: ministar).

TRGOVINA NA VELIKO

Članak 9.

Trgovina na veliko je kupnja robe radi daljnje prodaje trgovcima na malo, industrijskim, trgovačkim i profesionalnim korisnicima i ustanovama te drugim trgovcima na veliko kao i posredovanje u kupnji, odnosno prodaji robe za treće osobe.

Trgovina na veliko, u smislu ovoga Zakona je i kupnja i prodaja robe na inozemnom tržištu.

Članak 10.

Trgovina na veliko se obavlja u posebnim prostorijama ili u skladištima za prodaju robe na veliko, na tržnicama za prodaju robe na veliko te na drugim mjestima koja udovoljavaju propisanim uvjetima, a može se obavljati i u tranzitu.

Pod trgovinom na veliko u tranzitu podrazumijeva se kupnja robe i njezina prodaja bez zadržavanja u skladištu trgovca na veliko.

Za obavljanje trgovine na veliko u tranzitu nije potrebna prodajna prostorija.

Članak 11.

Iznimno od članka 10. ovoga Zakona Vlada Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Vlada) može za određenu robu propisati obavljanje trgovine na veliko samo u posebnim prostorijama, odnosno skladištima.

Propisom iz stavka 1. ovoga članka određuju se posebni uvjeti glede prostorija, odnosno skladišta, uvjeti za skladištenje robe radi osiguravanja zaštite života i zdravlja ljudi i zaštite okoliša.

Članak 12.

Trgovina na veliko može se obavljati i na robnim burzama.

Osnivanje i ustrojstvo robnih burzi uređuju se posebnim zakonom.

TRGOVINA NA MALO

Članak 13.

Trgovina na malo je kupnja robe radi daljnje prodaje stanovništvu za osobnu potrošnju ili uporabu u kućanstvu i posredovanje u kupnji, odnosno prodaji robe za treće osobe.

Članak 14.

Trgovina na malo se obavlja u prodajnim prostorijama (u daljnjem tekstu: prodavaonice) te izvan njih, ako su za takav način prodaje ispunjeni propisani uvjeti.

Članak 15.

Prodaja robe izvan prodavaonica je osobito prodaja na tržnicama na malo, prodaja putem pošte, na klupama, u kioscima, prodaja u prostorijama kupca, prodaja putem automata, televizije, pokretnih prodavača (ulični prodavači s kolicima i dr.).

Prodajom robe izvan prodavaonice smatraju se i prigodne prodaje (priredbe, sajmovi, izložbe).

Prodaja robe na klupama izvan tržnice, u kioscima, automatima, pokretnim prodavačima i prigodna prodaja može se obavljati samo na mjestima koje svojim propisom odredi nadležno tijelo lokalne samouprave.

Članak 16.

Pravne i fizičke osobe koje nisu registrirane, odnosno nemaju, u skladu sa zakonom i drugim propisom, odobrenje za obavljanje djelatnosti trgovine, kao ni prodaju proizvoda, koji se prema posebnim propisima ne mogu prodavati na otvorenim prostorima (tržnice na malo, tržnice na veliko, prigodne prodaje, sajmovi, izložbe, priredbe i sl.), ne mogu obavljati trgovinu na tim prostorima.

Fizičke osobe koje se bave poljoprivrednom proizvodnjom mogu vlastite poljoprivredne proizvode slobodno prodavati na prostorima iz stavka 1. ovoga članka u skladu s posebnim propisima.

Nadležni će inspektor pravnim i fizičkim osobama iz stavka 1. ovoga članka zabraniti prodaju na tom prostoru i o tome obavijestiti pravnu ili fizičku osobu koja upravlja otvorenim prostorom.

DRAŽBE

Članak 17.

Posebni način obavljanja trgovine na veliko i trgovine na malo je dražba (javno nadmetanje).

Dražba je organizirana prodaja robe najboljem nuditelju na temelju javne objave i javnog nadmetanja na određenom mjestu i u određeno vrijeme.

Dražbe mogu biti stalne i povremene.

Uvjete za organiziranje dražbe, popis robe koja se obvezno prodaje na dražbama te način poslovanja i postupak prodaje putem dražbe propisuje Vlada na prijedlog ministra.

POSREDOVANJE U TRGOVINI

Članak 18.

Posredovanje u trgovini, u smislu ovoga Zakona su agencijske usluge, zastupničke usluge, usluge robnih burza, komisione usluge i usluge uskladištenja robe te druge usluge uobičajene u trgovini.

Posebni oblici trgovanja osobito se smatraju: isključiva distribucija, selektivna distribucija, franchising, prodaja na daljinu, te prodaja od vrata do vrata.

1. Isključiva distribucija

Članak 19.

Ugovorom o isključivoj distribuciji, sklopljenim između dobavljača – proizvođača ili trgovca na veliko (u daljnjem tekstu: proizvođač) i distributora – trgovca na malo, proizvođač se obvezuje distributoru isporučivati određenu robu radi daljnje prodaje na određenom području, a distributor se obvezuje da će dalje prodavati tu robu u svoje ime i za svoj račun prema pravilima prodaje koja određuje proizvođač.

Proizvođač može istu robu isporučivati i drugim trgovcima na malo sa područja utvrđenog ugovorom iz stavka 1. ovoga članka pod uvjetom da ovi ne prodaju tu robu na području određenim ugovorom o isključivoj distribuciji.

Proizvođač je obavezan na području utvrđenom ugovorom iz stavka 1. ovoga članka: prodavati robu i ustupati prava isključivo distributoru s kojim je sklopio distribucijski ugovor u okviru kupoprodajnih aranžmana, kojima se pobliže određuju uvjeti i način prodaje, ispuniti sve narudžbe u granicama razumnih količina i rokova; na distributora prenijeti poslovna znanja, tehničku i komercijalnu pomoć, osposobiti ga za poseban način prodaje i servisiranje proizvoda iz ugovora; te da neće na istom području prodavati robu iz ugovora preko vlastitih poslovnih jedinica ili zastupnika.

Distributor je obavezan: u određenom vremenu kupovati minimalne količine robe iz ugovora; osiguravati potrošačke i garancijske usluge koje prate robu iz ugovora; pridržavati se cijena, uputa i standarda poslovanja proizvođača i omogućiti mu nadzor nad svojim poslovanjem; zaposliti osobu potrebne tehničke struke; da neće konkurirati proizvođaču i da će na način utvrđen u ugovoru prodavati robu i poštivati druge odnose isključivosti; odgovarajuće urediti i održavati poslovni i skladišni prostor; ugovorene proizvode prodavati s korištenjem žiga proizvođača ili u ambalaži i prezentaciji kako je utvrdio proizvođač; koristiti način promocije koji je odobrio proizvođač; izvješćivati proizvođača o svom radu i financijskom rezultatu.

2. Selektivna distribucija

Članak 20.

Ugovorom o selektivnoj distribuciji proizvođač uvjetuje prodaju robe samo onom distributoru koji zadovoljava posebne zahtjeve proizvođača u pogledu stručnosti osoblja, servisiranja robe, izgleda i lokacije poslovne jedinice prodaje.

3. Franchising

Članak 21.

Ugovorom o franchisingu franchise-proizvođač, specijalizirani trgovac na veliko i tvrtka koja je razvila uspješni oblik uslužnog poslovanja ustupa uz financijsku naknadu primatelju franchise-trgovcu na malo ili tvrtki uslužne djelatnosti, pravo uporabe franchise radi prodaje određenih vrsta robe i/ili usluga.

4. Prodaja na daljinu

Članak 22.

Ugovorom o prodaji na daljinu organizira se od strane trgovca prodaja putem nekog komunikacijskog sredstva za prodaju na daljinu, a sklapa se između trgovca i potrošača, pri čemu se do sklapanja ugovora upotrebljava jedno ili više sredstava za daljinsku komunikaciju.

5. Prodaja od vrata do vrata

Članak 23.

Ugovore koji se odnose na prodaju od vrata do vrata mogu sklapati samo pravne osobe registrirane za takvu djelatnost.

Direktni prodavatelji mogu biti neovisni komercijalni agenti, neovisni poduzetnici, neovisni trgovci i distributeri, zaposleni ili samo-zaposleni predstavnici, franšizori i slično, o čemu im pravna osoba iz stavka 1. ovoga članka izdaje identifikacijsku karticu u svrhu nastupa kod potrošača.

III. UVJETI ZA OBAVLJANJE TRGOVINE

Članak 24.

Za obavljanje trgovine moraju biti ispunjeni:

– minimalni tehnički uvjeti, kojima moraju udovoljavati poslovne prostorije, oprema i sredstva pomoću kojih se obavlja trgovina te drugi uvjeti s obzirom na oblik i način obavljanja trgovine,

– opći sanitarni i zdravstveni uvjeti, kojima moraju udovoljavati poslovne prostorije, oprema, sredstva i osobe koje neposredno posluju s robom, koja može utjecati na zdravlje ljudi.

Uvjete iz stavka 1. ovoga članka, propisuje ministar u suglasnosti s ministrima drugih nadležnih ministarstava.

Propisom iz stavka 2. ovoga članka određuju se najmanji uvjeti što ih moraju ispunjavati poslovne prostorije, oprema i uređaji u prodajnim objektima, trgovine na veliko i malo i za obavljanje trgovačkog posredovanja, uvjeti glede vanjskih površina prodajnog objekta, uvjeti za prodaju robe izvan prodajnih objekata te robe koju je dopušteno prodavati izvan prodajnih objekata.

Vlada će na usuglašeni prijedlog ministra i ministra nadležnog za zaštitu okoliša i prostornog uređenja propisati posebne uvjete za obavljanje trgovine na malo u određenim vrstama prodavaonica.

Ispunjavanje uvjeta iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje rješenjem nadležno tijelo županije, odnosno Grada Zagreba.

Članak 25.

Osobe koje obavljaju određene poslove u trgovini moraju ispunjavati uvjete minimalne stručne spreme za obavljanje tih poslova.

Poslove iz stavka 1. ovoga članka i odgovarajuću stručnu spremu za njihovo obavljanje, propisuje ministar.

Članak 26.

Radno vrijeme i raspored dnevnog i tjednog radnog vremena prodavaonica i drugih oblika trgovine, radno vrijeme u dane državnih blagdana i neradnih dana u kojem je trgovac dužan poslovati te radno vrijeme za tržnice propisuje poglavarstvo općine, odnosno grada, sukladno propisu koji donosi ministar.

Propisom iz stavka 1. ovoga članka na jedinstven način uredit će se pitanja iz prethodnog stavka ovoga članka, te utvrditi kriteriji na temelju kojih nadležno tijelo grada, odnosno općine može ta pitanja urediti i na drukčiji način.

Članak 27.

Trgovac mora za obavljanje trgovine na malo u svakoj prodavaonici i izdvojenom prodajnom mjestu voditi poseban popis koji sadrži podatke o nabavi, prodaji i cijeni robe i obavljenom posredovanju.

Poseban popis iz stavka 1. ovoga članka vodi se stalno – dnevno i mora se nalaziti u prodavaonici i na izdvojenom prodajnom mjestu za vrijeme poslovanja.

Oblik, sadržaj i način vođenja popisa iz stavka 1. ovoga članka propisat će ministar.

D I O D R U G I

I. UVJETI ZA OBAVLJANJE TRGOVINE S INOZEMSTVOM

Članak 28.

Trgovina s inozemstvom obavlja se na temelju ugovora između trgovca sa sjedištem u Republici Hrvatskoj i osoba sa sjedištem u inozemstvu sukladno propisima Republike Hrvatske te međunarodnim sporazumima i ugovorima.

1. Izvoz i uvoz; izvozno-uvozno carinjenje

Članak 29.

Izvoz, odnosno uvoz robe i usluga obavljen je kada je roba ocarinjena i kada je roba prešla carinsku crtu, odnosno kada je usluga pružena. Danom izvoza, odnosno uvoza robe, smatra se

dan kada je roba ocarinjena.

Ministar propisuje koji se dan smatra danom izvoza, odnosno uvoza usluge.

Iznimno od odredbi stavka 1. ovoga članka, nadležna carinarnica može odobriti izvozno-uvozno carinjenje robe, iako roba nije prešla carinsku crtu, ako su s tim suglasni svi sudionici u poslu izvoza i uvoza i ako se time pridonosi smanjenju troškova prijevoza. Pri izvozno-uvoznom carinjenju te robe primjenjuju se propisi što se odnose na izvoz i uvoz robe koja prelazi carinsku crtu.

2. Uvjeti koje mora ispunjavati roba pri uvozu

Članak 30.

Roba koja ne udovoljava propisanim normama o stavljanju robe u promet ili uporabu na hrvatskom tržištu, ne može se uvoziti, odnosno privremeno uvoziti u Republiku Hrvatsku.

Roba koja se uvozi ili privremeno uvozi mora glede zdravstvene, veterinarske ili fitopatološke ispravnosti udovoljavati uvjetima koji su propisani u Republici Hrvatskoj.

Roba za koju je propisan postupak obveznog atestiranja ili homologacije mora biti ispitana i atestirana u ovlaštenoj organizaciji, te odgovarajuće označena nakon dobijanja propisanog atesta, odnosno prije stavljanja u promet.

Trgovac koji uvozi motorna vozila, opremu i trajna potrošna dobra dužan je neposredno, putem drugog trgovca ili druge osobe osigurati servis i rezervne dijelove pri prodaji te robe na hrvatskom tržištu.

Članak 31.

Za robu čija svojstva zahtijevaju posebno rukovanje i čuvanje, a za koju su propisani posebni uvjeti za obavljanje trgovine na veliko na domaćem tržištu, sukladno članku 11. ovoga Zakona, Vlada može odrediti iste uvjete i za uvoz te robe.

3. Isprave koje prate robu pri izvozi i uvozu

Članak 32.

Kada je ugovorom sa stranom osobom, propisima strane države, međunarodnim sporazumom ili propisom Republike Hrvatske predviđeno da robu pri izvozu i uvozu mora pratiti potvrda o podrijetlu robe ili druge potvrde, odnosno određene ovjerene isprave, takve potvrde izdaje ili ovjerava Ministarstvo nadležno za trgovinu (u daljnjem tekstu: Ministarstvo).

Iznimno od stavka 1. ovoga članka, potvrde o hrvatskom podrijetlu robe izdaje ili ovjerava Hrvatska gospodarska komora i carinska tijela Republike Hrvatske.

Vlada donosi propis kojim se određuje što se smatra robom hrvatskog podrijetla, što se smatra robom uvoznog podrijetla, propisuje način izdavanja potvrda i ovjere isprava koje prate robu pri izvozu ili uvozu te propisuje u kojim je slučajevima potrebno pribaviti potvrde o podrijetlu robe koja se izvozi ili uvozi.

Propisom iz stavka 3. ovoga članka Vlada može odrediti da potvrde ili druge ovjerene isprave, osim potvrda iz stavka 2. ovoga članka, izdaje, odnosno, ovjerava drugo tijelo državne uprave, lokalne i područne (regionalne) samouprave ili Hrvatska gospodarska komora.

Članak 33.

Pri donošenju propisa o podrijetlu robe iz članka 32. ovog Zakona, polazi se od sljedećih kriterija:

– zemljom podrijetla uvozne robe smatra se zemlja u kojoj je ta roba proizvedena u cijelosti ili ako je više zamlja sudjelovalo u proizvodnji određene robe, zamlja u kojoj je obavljena posljednja bitna promjena na robi,

– pravila o podrijetlu robe moraju se temeljiti na potvrdnom određenju podrijetla robe; niječno određenje podrijetla robe može se koristiti samo radi pojašnjenja potvrdnog određenja,

– pravila o podrijetlu robe koja se primjenjuju pri izvozu i uvozu robe ne smiju biti restriktivnija od pravila koja određuju što se smatra robom hrvatskog podrijetla i ne smiju proizvoditi diskriminirajući učinak prema pojedinim zemljama,

– pravila o podrijetlu robe ne mogu se koristiti kao mjera kojom se izravno ili neizravno ograničava trgovina s inozemstvom.

U slučajevima za koje se primjenjuju povlaštene carinske stope između Republike Hrvatske i pojedinih zemalja, pravila o podrijetlu robe iz stavka 1. ovoga članka uređuju se sukladno sklopljenom ugovoru s pojedinom zemljom

4. Izvoz i uvoz bez naplate i plaćanja protuvrijednosti

Članak 34.

Izvoznik može izvoziti robu i usluge bez naplate protuvrijednosti, a uvoznik uvoziti robu i usluge bez plaćanja protuvrijednosti:

– ako je to u svezi s obavljanjem njegove gospodarske djelatnosti i ako roba koja se izvozi, odnosno uvozi ne služi za daljnju prodaju,

– ako postoji uzajamnost s određenom državom,

– ako je to predviđeno međunarodnim ugovorima i konvencijama.

Bez naplate, odnosno plaćanja protuvrijednosti, mogu slati i primati robu i pružati usluge u humanitarne, znanstveno-prosvjetne, kulturne, zdravstvene, socijalne, športske, vjerske i druge slične svrhe, udruge, odnosno ustanove registrirane za te djelatnosti.

Izvoz i uvoz, odnosno primanje i slanje robe te primanje i pružanje usluga iz stavka 1. i 2. ovoga članka obavlja se slobodno.

Nadležnoj carinarnici, uz carinsku deklaraciju, podnosi se dokaz o izvozu bez naplate, odnosno uvozu bez plaćanja protuvrijednosti te izjava odgovorne osobe kod izvoznika, odnosno uvoznika da se radi o izvozu i uvozu bez naplate, odnosno plaćanja protuvrijednosti.

PRIVREMENI IZVOZ I UVOZ

Članak 35.

Roba se može privremeno izvoziti i uvoziti radi pružanja usluga stranim osobama i korištenja usluga stranih osoba te u drugim slučajevima predviđenim ovim Zakonom.

Roba iz stavka 1. ovoga članka se izvozi, odnosno uvozi s točno utvrđenom namjenom i s obvezom vraćanja u određenom roku u istom ili promijenjenom stanju.

Privremeno izvezena ili uvezena roba može se upotrijebiti samo za namjene za koje je bila privremeno izvezena, odnosno uvezena.

Privremeno izvezena roba mora se vratiti u Republiku Hrvatsku ili trajno izvesti, a privremeno uvezena roba mora se vratiti u inozemstvo ili trajno uvesti.

Članak 36.

Na prijedlog Ministarstva, Vlada propisom određuje vrstu i rokove privremenog izvoza i uvoza, a može odrediti i koja se roba ne može privremeno uvoziti radi sprječavanja ugrožavanja života i zdravlja ljudi i životinja te zaštite čovjekove okoline, kao i uvjete za privremeni izvoz pojedine robe radi dorade, obrade i prerade (u daljnjem tekstu: oplemenjivanje).

Članak 37.

Na robu koja se privremeno izvozi, odnosno uvozi primjenjuju se odredbe ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona, a carinski postupak provodi se sukladno

Carinskom zakonu.

Članak 38.

Iznimno od članka 37. ovoga Zakona na privremeni izvoz i uvoz robe ne odnose se odredbe o kontingentima iz ovoga Zakona niti zabrane ili druga ograničenja izvoza i uvoza određena iz gospodarskih razloga.

Ako je za robu koja se privremeno izvozi ili uvozi propisana dozvola na temelju ovoga Zakona, roba se privremeno izvozi ili uvozi uz dozvolu.

Članak 39.

Privremeni uvoz, odnosno izvoz u smislu ovoga Zakona su poslovi oplemenjivanja robe koja je, vlasništvo strane osobe ili domaće osobe koja obavlja reeksportne poslove, kada se ti poslovi obavljaju u Republici Hrvatskoj, odnosno robe koja je u vlasništvu domaće osobe i daje se na oplemenjivanje stranoj osobi.

Usluga oplemenjivanja može se iznimno, ako je to predviđeno ugovorom sa stranom osobom, naplatiti, odnosno platiti robom koja je data na oplemenjivanje, odnosno koja je proizvod procesa oplemenjivanja.

Na izvoz i uvoz robe kojom se naplaćuje, odnosno plaća usluga oplemenjivanja primjenjuju se propisi koji se odnose na redovit izvoz i uvoz te robe.

Naplata, odnosno plaćanje usluge oplemenjivanja iz stavka 2. ovoga članka obavlja se na temelju odobrenja ministra.

Članak 40.

Oprema se može privremeno izvoziti, odnosno uvoziti na temelju ugovora o zakupu ili ugovora o leasingu radi uporabe u proizvodnji ili radi pružanja usluga.

Ugovor iz stavka 1. ovoga članka obvezno sadrži rok trajanja zakupa. Ugovorom se može predvidjeti da se nakon proteka ugovorenog roka zakupa konačno izveze privremeno izvezena oprema, odnosno privremeno uvezena oprema konačno uveze.

Ako je za izvoz, odnosno uvoz opreme koja se izvozi, odnosno uvozi u zakup utvrđen kontingent ili dozvola, carinarnica će odobriti izvoz, odnosno uvoz na temelju kontingenta ili dozvole.

Ako je izvoz, odnosno uvoz opreme u trenutku privremenog izvoza ili uvoza u zakup slobodan, pri konačnom izvozu, odnosno uvozu, ta se oprema izvozi, odnosno uvozi slobodno.

POSEBNI OBLICI TRGOVINE S INOZEMSTVOM

1. Kompenzacijski poslovi

Članak 41.

Izvoz robe i usluga, odnosno uvoz robe i usluga mogu se naplatiti, odnosno platiti uvozom robe i usluga iz inozemstva u istoj vrijednosti (kompenzacijski poslovi), i to osobito ako se radi o:

- uvozu opreme, reprodukcijskog materijala i sirovina namijenjenih proizvodnji robe i pružanja usluga za izvoz,
- uvozu robe koja se ne proizvodi u Republici Hrvatskoj ili se ne proizvodi u količinama dovoljnim za potrebe opskrbe domaćeg tržišta,
- izvozu koji se na drugi način ne može naplatiti.

Kriterije i uvjete uz koje se poslovi iz stavka 1. ovoga članka mogu obavljati propisuje Vlada.

Ministarstvo, na temelju kriterija iz stavka 2. ovoga članka, odobrava kompenzacijske

poslove s inozemstvom.

Na izvoz i uvoz robe i usluga iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se odredbe ovoga Zakona o izvozu i uvozu robe i usluga.

2. Poslovi posredovanja u trgovini s inozemstvom

Članak 42.

Trgovac može slobodno kupovati robu u inozemstvu, i tu robu uvoziti ili privremeno uvoziti radi ponovnog izvoza, odnosno robu kupljenu u inozemstvu neposredno prodavati u inozemstvu (poslovi posredovanja).

Iznimno, Vlada na prijedlog Ministarstva, može ograničiti obavljanje poslova iz stavka 1. ovoga članka, odnosno propisati potanje uvjete za njihovo obavljanje, osobito ako država u koju se roba prodaje to izričito zahtijeva ili ako ocijeni da su ti poslovi protivni sklopljenim međunarodnim ugovorima, ili da nanose ili prijete nanošenjem štete gospodarstvu Republike Hrvatske.

3. Malogranični izvoz i uvoz i susjedni prekomorski promet

Članak 43.

Malogranični izvoz i uvoz i susjedni prekomorski promet izvoznik, odnosno uvoznik može obavljati sukladno ovom Zakonu, sklopljenim međudržavnim ugovorima, te propisima donesenim na temelju ovoga Zakona.

Malogranično i susjedno prekomorsko područje u smislu ovoga Zakona je područje utvrđeno međudržavnim ugovorom.

Poslove izvoza i uvoza robe i usluga u malograničnom i susjednom prekomorskom prometu može obavljati izvoznik, odnosno uvoznik sa sjedištem u području iz stavka 2. ovoga članka.

4. Prodaja strane robe s konsignacijskog skladišta

Članak 44.

Posebni oblik trgovine s inozemstvom je i prodaja strane robe iz konsignacijskog skladišta, koja se obavlja na temelju pisanog ugovora sa stranom osobom.

Uvjeti za otvaranje konsignacijskog skladišta uređuju se Carinskim zakonom.

ZAŠTITNE MJERE PRI UVOZU I IZVOZU

1. Mjere zaštite domaće proizvodnje od prekomjernog uvoza

Članak 45.

Ako se u kratkom razdoblju poveća uvoz određene robe, količinski ili u odnosu na domaću proizvodnju, i ako taj povećani uvoz nanosi štetu ili prijete nanošenjem ozbiljne štete domaćoj proizvodnji iste ili izravno konkurentne robe, Vlada će poduzeti odgovarajuće zaštitne mjere (u daljnjem tekstu: mjere) s ciljem otklanjanja šteta i poremećaja nastalih takvim uvozom.

Mjere iz stavka 1. ovoga članka primjenjivat će se na svu robu koja se uvozi neovisno o zemlji podrijetla ili zemlji uvoza.

Mjere iz stavka 1. ovoga članka mogu se poduzeti samo ako se u prethodno provedenom postupku dokaže uzročna veza između povećanog uvoza određene robe i štete, odnosno mogućnosti nastanka ozbiljne štete za domaću proizvodnju.

Ako se u provedenom postupku iz stavka 3. ovoga članka utvrdi da su štetu domaćoj industriji prouzročili drugi čimbenici, a ne povećani uvoz određene robe, ostvaren u istom razdoblju, neće se propisivati mjere iz stavka 1. ovoga članka.

Postupak iz stavka 3. ovoga članka provodi Ministarstvo. U postupku bit će pozvane sve

zainteresirane strane – izvoznici i uvoznici da u javnoj raspravi ili na drugi odgovarajući način iznesu svoja stajališta i predoče dokaze o potrebi poduzimanja zaštitnih mjera.

Ministarstvo u postupku iz stavka 3. ovoga članka ocjenjuje sve činjenice i dokaze, a osobito: stanje u određenoj proizvodnoj djelatnosti; ukupan porast uvoza određene robe u apsolutnom i relativnom iznosu; udjela domaćeg tržišta koji je preuzet povećanim uvozom; iskorištenost proizvodnih kapaciteta, stanje dobiti ili gubitaka, te utjecaj povećanog uvoza na zaposlenost u određenoj proizvodnoj djelatnosti i druge okolnosti koje su značajne za ocjenu stanja u domaćoj proizvodnji te robe. Ministarstvo tijekom postupka objavljuje izvješća s nalazima i zaključcima u skladu s ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona.

Ministarstvo je dužno postupati odgovorno s podacima prikupljenim u postupku, koji su povjerljive prirode za određene gospodarske subjekte, i ne smije ih otkrivati, bez njihovog odobrenja. Ako ocijeni potrebnim, radi provedbe postupka, Ministarstvo može zatražiti od osoba koje raspolažu povjerljivim podacima dostavu sažetka podataka, koji nisu povjerljive prirode ili pojašnjenje datih podataka, a ako to odbiju, pojašnjenje i razloge radi kojih se to odbija. Ako Ministarstvo ocijeni da zahtjev za povjerljivost podataka nije utemeljen, a zainteresirana strana nije voljna javno objaviti podatke u općenitom ili sažetom obliku, Ministarstvo može zanemariti te podatke, ili provjeriti njihovu točnost iz drugog izvora.

Članak 46.

Pojedini pojmovi iz članka 45. ovoga Zakona u smislu odredaba ovoga Zakona imaju sljedeća značenja:

- a) »ozbiljna šteta« je značajno slabljenje položaja domaće proizvodnje,
- b) »prijetnja ozbiljne štete« je prosudba opasnosti slabljenja domaće proizvodnje,
- c) »domaća proizvodnja« je proizvodnja iste ili izravno konkurentne robe na teritoriju Republike Hrvatske, koju čine svi proizvođači te robe ili proizvođači čija proizvodnja te robe čini pretežan dio njene ukupne proizvodnje.

Članak 47.

Ako kao mjeru iz članka 45. ovoga Zakona Vlada propiše količinsko ograničenje uvoza (kontingent) iz članka 52. ovoga Zakona, opseg tog kontingenta za određenu robu ne smije biti manji od prosječnoga godišnjeg uvoza te robe ostvarenog u proteklom trogodišnjem razdoblju, osim u slučaju potrebe otklanjanja ili sprječavanja nastanka ozbiljne štete.

Ako se raspodjela utvrđenog kontingenta obavlja između više zemalja, Vlada može, sa zemljama članicama Svjetske trgovinske organizacije, osobito zainteresiranih za izvoz te robe u Republiku Hrvatsku, usuglasiti način raspodjele kontingenata i njihove udjele u toj raspodjeli. Ako utvrdi da takav način raspodjele kontingenta nije prikladan, utvrđeni opseg kontingenta raspodijelit će se razmjerno udjelima zemalja izvoznica u ukupnom uvozu određene robe u Republiku Hrvatsku u promatranom razdoblju, vodeći pritom računa i o drugim bitnim čimbenicima, koji su utjecali ili mogu utjecati na uvoz te robe.

Iznimno od odredbe stavka 2. ovoga članka Vlada može izmijeniti način raspodjele kontingenata ako:

- a) uvoz iz određene zemlje članice Svjetske trgovinske organizacije poraste nesrazmjerno ukupnom povećanju uvoza određene robe u promatranom razdoblju,
- b) postoje opravdani razlozi za odstupanje, i
- c) su uvjeti za odstupanje jednaki prema svim dobavljačima određene robe.

Trajanje mjera iz članka 45. ovoga Zakona ne može biti duže od razdoblja određenih u članku 49. ovoga Zakona, čak ni u slučaju prijetnje ozbiljne štete domaćoj proizvodnji.

Članak 48.

U iznimnim okolnostima, kada bi odgoda poduzimanja mjera iz članka 45. ovoga Zakona prouzročila teško otklonjivu štetu domaćoj proizvodnji, Vlada može, na prijedlog Ministarstva propisati privremene mjere, ako utvrdi postojanje pouzdanih pokazatelja da je povećani uvoz nanio štetu ili da prijeti nanošenjem ozbiljne štete domaćoj proizvodnji.

Kao privremene mjere iz stavka 1. ovoga članka, Vlada može propisati zaštitne pristojbe.

Privremene mjere iz stavka 1. ovoga članka ne mogu trajati dulje od 200 dana. U tom razdoblju Ministarstvo je dužno provesti postupak sukladno članku 45. i 46. ovoga Zakona.

Ako se u postupku utvrdi da povećani uvoz nije prouzročio štetu ili ne prijeti nanošenjem ozbiljne štete domaćoj proizvodnji, sredstva naplaćena na ime zaštitne pristojbe, vratit će se u najkraćem roku uvoznicima od kojih je ona naplaćena.

Trajanje privremenih mjera uračunat će se u ukupno trajanje mjera iz članka 49. ovoga Zakona.

Članak 49.

Mjere iz članka 45. ovoga Zakona primjenjivat će se vremenski koliko je potrebno da se otkloni ili spriječi nastanak ozbiljne štete ili olakša prilagodba domaće proizvodnje, a najviše četiri godine od uvođenja.

Iznimno, od stavka 1. ovoga članka, trajanje mjera može biti produljeno, ako Ministarstvo utvrdi, da su one i nadalje potrebne, radi sprječavanja nastanka ozbiljne štete ili ako je domaća proizvodnja u postupku prilagodbe. U tom slučaju mjere ne mogu biti strože u odnosu na ranije propisane.

Ministarstvo je dužno pratiti učinke mjera iz stavka 1. ovoga članka i po potrebi predložiti Vladi njihovo ublažavanje.

Ukupno razdoblje u kojem se primjenjuju mjere iz stavka 1. ovoga članka, uključivo i razdoblje privremenih mjera ili produljenje ranije propisanih mjera ne može biti dulje od osam godina od uvođenja.

Kada se očekuje da će mjere iz članka 45. ovoga Zakona trajati dulje od jedne godine, Vlada je dužna u jednakim vremenskim razdobljima ubrzano ublažavati te mjere. Ako se propišu mjere s rokom duljim od tri godine, Vlada će najkasnije u polovini toga razdoblja utvrditi njihove učinke i ocijeniti postoje li uvjeti za njihovo ublažavanje ili ukidanje.

Vlada neće propisivati ponovno uvođenje mjera za robu za koju su te mjere već ranije bile propisane. Iznimno, za tu robu mogu se propisati mjere, tek nakon proteka razdoblja, koje odgovara razdoblju u kojem su te mjere trajale, s tim da moraju proteći najmanje dvije godine od prestanka njihova važenja.

U iznimnim okolnostima, Vlada može propisati mjere s rokom trajanja od 180 dana ili manje, ako je protekla najmanje godina dana od uvođenja ranije poduzetih mjera i ako takve mjere nisu bile propisivane za istu robu više od dva puta u razdoblju od pet godina.

Članak 50.

U slučaju uvođenja mjera iz članka 45. ovoga Zakona, Vlada na zahtjev zemlje izvoznice, može toj zemlji odobriti određenu trgovinsku kompenzaciju radi otklanjanja štetnih posljedica, koje ta zemlja ima radi uvođenja ili produljenja mjera u Republici Hrvatskoj.

Mjere iz članka 45. i 48. ovoga Zakona Vlada neće propisivati za uvoz robe podrijetlom iz zemlje u razvoju – članice Svjetske trgovinske organizacije, sve dok udio uvoza određene robe iz te zemlje ne prelazi 3% ukupnog uvoza te robe, pod uvjetom da ukupan uvoz iz zemalja u razvoju – članica Svjetske trgovinske organizacije, s pojedinačnim udjelom u hrvatskom uvozu nižim od 3%, ne čini više od 9% ukupnog uvoza te robe u Republiku Hrvatsku.

Članak 51.

Način provedbe članka 45., 46., 47., 48., 49. i 50. ovoga Zakona propisuje Vlada.

2. Kontingenti

Članak 52.

Vlada može odrediti količinsko ograničenje uvoza određivanjem uvoznog kontingenta, radi otklanjanja poremećaja u platnoj bilanci Republike Hrvatske, i radi provedbe mjera iz članka 45. ovoga Zakona.

Vlada može odrediti količinsko ograničenje izvoza određivanjem izvoznog kontingenta za određenu robu radi zaštite neobnovljivih prirodnih bogatstava Republike Hrvatske, ako se istodobno odgovarajućim mjerama ograničava i trgovina tom robom u Republici Hrvatskoj.

Količinsko ograničavanje uvoza i izvoza iz stavka 1. i 2. ovoga članka provodi se sukladno međunarodnim ugovorima koje je sklopila Republika Hrvatska.

Članak 53.

Robu za koju se pri uvozu i izvozu određuje kontingent, Vlada određuje na prijedlog Ministarstva.

Kontingentima se određuje opseg izvoza i uvoza određene robe najduže za razdoblje od jedne godine.

Propis kojim se određuje opseg kontingenata iz stavka 2. ovoga članka Vlada je dužna donijeti do 1. studenog tekuće godine za iduću godinu.

Članak 54.

Propisom iz članka 53. stavka 3. ovoga Zakona, Vlada određuje, osim opsega kontingenata za izvoz i uvoz robe, kriterije, rokove i uvjete za raspodjelu kontingenata.

Raspodjelu kontingenata iz stavka 1. ovoga članka obavlja Ministarstvo.

Raspodjela kontingenata iz stavka 1. ovoga članka obavlja se u pravilu putem javnog natječaja. Natječaj se mora objaviti najmanje 8 dana prije raspodjele kontingenata u javnim glasilima.

Pri raspodjeli kontingenata osigurava se najmanje 10% za dodatnu raspodjelu za potrebe nove proizvodnje čije se potrebe nisu mogle predvidjeti pri redovitoj raspodjeli kontingenata.

Carinska uprava Republike Hrvatske dužna je jedanput godišnje dostaviti Ministarstvu podatke o izvozu i uvozu robe na temelju kontingenata.

Članak 55.

Ministarstvo može iznimno pojedinim gospodarskim subjektima odobriti uvoz i izvoz robe iznad kontingenta utvrđenog i raspodijeljenog na način iz članka 54. ovoga Zakona, i to za:

- uvoz robe radi zamjene za robu uništenu djelovanjem više sile,
- uvoz opreme na temelju kredita međunarodnih financijskih institucija,
- uvoz robe radi proizvodnje roba i usluga za izvoz, ako se radi o izvozu robe i usluga čija je vrijednost najmanje 50% veća od vrijednosti uvezene robe,
- uvoz opreme na temelju ugovora o zakupu ili ugovora o leasingu iz članka 40. ovoga Zakona na temelju elaborata o gospodarskoj opravdanosti toga posla,
- izvoz robe, ako se time ne remeti opskrba na domaćem tržištu.

3. Izuzeća od primjene kontingenata

Članak 56.

Neovisno o propisanom kontingentu slobodan je uvoz, odnosno izvoz:

- opreme radi zamjene za opremu uništenu djelovanjem više sile ili u prometnoj nezgodi, koja se nabavlja na temelju reosiguranja,

- opreme koja predstavlja ulog strane osobe ili povećanje toga uloga koja se uvozi na temelju ugovora o osnivanju, odnosno ulaganju,
- opreme i sredstava preostalih nakon smanjivanja opsega poslovanja, odnosno nakon likvidacije tvrtke u inozemstvu uz dokaz da su bila u uporabi u tvrtki osnovanoj u inozemstvu,
- rezervnih dijelova za održavanje ranije uvezene opreme kao i dijelova već uvezene opreme i trajnih potrošnih dobara,
- opreme, dijelova opreme i materijala radi ugradnje u opremu namijenjenu investicijskom objektu u inozemstvu sukladno ugovoru o izvođenju investicijskih radova, koji će se nakon roka potrebnog za kompletiranje opreme ili radi ugradnje izvesti u inozemstvo,
- opreme i rezervnih dijelova za tu opremu kupljenih u inozemstvu, kojima se izvoznik, odnosno uvoznik koristio tijekom izvođenja investicijskih radova u inozemstvu,
- komercijalnih uzoraka i drugih prigodnih predmeta koji se uveze bez plaćanja protuvrijednosti.

Robu iz stavka 1. podstavka 6. ovoga članka uvoznik može slobodno uvesti nakon završetka investicijskih radova u inozemstvu uz predočenje dokaza o kupnji te robe te uz posebnu izjavu da su oprema i rezervni dijelovi za tu opremu upotrebljena isključivo za izvođenje investicijskih radova u inozemstvu.

Članak 57.

Izvoznik, odnosno uvoznik, može slobodno sukladno sklopljenom ugovoru o izvozu i uvozu, izvoziti i uvoziti robu radi zamjene za ranije isporučenu robu za koju je tijekom jamstvenog roka ili ako taj rok nije ugovoren, utvrđeno da nije ispravna ili da ne udovoljava ugovorenim uvjetima.

Roba za koju izvoznik, odnosno uvoznik utvrdi da nije isporučena s glavnom pošiljkom može se slobodno izvesti, odnosno uvesti.

Pri izvozu, odnosno uvozu robe iz stavka 1. i 2. ovoga članka izvoznik, odnosno uvoznik je dužan nadležnoj carinarnici predočiti ugovor, kao i druge dokaze da se radi o zamjeni za ranije isporučenu robu, odnosno o robi koja nije isporučena s glavnom pošiljkom.

4. Dozvole za izvoz i uvoz robe

Članak 58.

Radi izvršavanja međunarodnih ugovora, osiguranja državne sigurnosti, zaštite života i zdravlja ljudi, životinja i biljaka te zaštite čovjekove okoline, zaštite javnog morala, nadzora izvoza i uvoza umjetničkih djela i pojedinih plemenitih kovina, određena se roba može izvoziti i uvoziti na temelju dozvola.

Robu koja se izvozi i uvozi na temelju dozvola određuje Vlada na prijedlog Ministarstva.

Članak 59.

Dozvole za izvoz i uvoz robe iz članka 58. ovoga Zakona izdaje Ministarstvo.

Za predmete naoružanja i vojnu opremu, namijenjenu hrvatskoj vojsci i policiji dozvole izdaje ministarstvo nadležno za obranu, odnosno ministarstvo nadležno za unutarnje poslove.

Za povijesna i umjetnička djela dozvole izdaje ministarstvo nadležno za kulturu.

5. Antidamping mjere

Članak 60.

Ako se neka roba uvozi u Republiku Hrvatsku po cijeni nižoj od njezine stvarne vrijednosti (damping), i ako se u ispitnom postupku, koji provodi Ministarstvo utvrdi da takav uvoz nanosi ili prijeti nanošenjem materijalne štete domaćoj proizvodnji ili bi mogao usporiti razvoj domaće proizvodnje, Vlada će propisati antidampinšku pristojbu na uvoz te robe.

Smatra se da se roba uvozi u Republiku Hrvatsku po cijeni nižoj od njezine stvarne

vrijednosti (damping), ako je cijena te robe niža od usporedive cijene iste robe po kojoj se ona uz uobičajene trgovačke uvjete prodaje u zemlji izvoznici, za potrošnju u toj zemlji.

Ako nema podataka o usporedivoj cijeni, ili kada radi posebnog stanja na tržištu ili malog opsega trgovine određenom robom u zemlji izvoznici, raspoloživi podaci ne omogućuju odgovarajuću usporedbu, antidampinška pristojba utvrdit će se usporedbom cijene robe koja se uvozi sa:

- cijenom istovrsne robe kada se izvozi na odgovarajuće tržište treće zemlje, pod uvjetom da je ta cijena primjerena, ili
- troškovima proizvodnje u zemlji podrijetla uvećanim za uobičajen iznos administrativnih troškova, troškova prodaje, općih troškova i dobiti.

Članak 61.

Zahtjev za propisivanjem antidampinške pristojbe podnosi se u ime svih domaćih proizvođača određene robe, ili onih čija proizvodnja čini pretežni dio ukupne proizvodnje te robe.

Zahtjev se podnosi u pisanom obliku Ministarstvu. Ako Ministarstvo utvrdi da su zahtjev podnijeli proizvođači iz stavka 1. ovoga članka ili osoba koju su oni ovlastili za podnošenje zahtjeva provest će ispitni postupak.

Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga članka prilažu se i dokazi o:

- postojanju damping uvoza za određenu robu,
- šteti koju damping nanosi domaćoj proizvodnji prema Ugovoru o primjeni članka VI. Općeg Ugovora o carinama i trgovini (GATT),
- uzročnoj vezi između damping uvoza i štete koju taj uvoz nanosi domaćoj proizvodnji.

Ministarstvo može pokrenuti postupak iz stavka 2. ovoga članka i bez pisanog zahtjeva oštećenih proizvođača, ako postoje dostatni dokazi o damping uvozu, šteti koju taj uvoz nanosi domaćoj proizvodnji i uzročnoj vezi između damping uvoza i štete, koji opravdaju pokretanje postupka.

Antidampinška pristojba iz članka 60. ovoga Zakona ne može biti viša od marže dampinga, koja je utvrđena u postupku, tj. razlike u cijeni utvrđene prema odredbama članka 60. ovoga Zakona. Antidampinška pristojba može biti i niža od marže dampinga ako bi takva niža pristojba bila dostatna da ukloni štetu domaćoj proizvodnji.

Antidampinška pristojba će ostati na snazi onoliko vremena koliko je potrebno da spriječi damping koji je prouzročio štetu domaćoj proizvodnji. Ministarstvo će nakon određenog vremena preispitati potrebu za primjenom antidampinške pristojbe, pod uvjetom da je od uvođenja pristojbe proteklo određeno vremensko razdoblje, ili po zahtjevu bilo koje zainteresirane stranke, koja dokaže opravdanost preispitivanja antidampinške pristojbe.

Postupak i način utvrđivanja antidampinške pristojbe propisuje Vlada.

6. Mjere protiv subvencioniranog uvoza

Članak 62.

Vlada može, na prijedlog Ministarstva, propisati kompenzacijsku pristojbu za određenu robu, koja se uvozi ako:

- se u proizvodnji ili izvozu te robe odobravaju novčani poticaji (subvencije) u zemlji podrijetla ili zemlji izvoza, osim kada su u pitanju novčani poticaji protiv kojih se ne mogu poduzimati mjere iz ovoga članka, sukladno odgovarajućem međunarodnom ugovoru,
- uvoz robe, koja se novčano potiče, nanosi materijalnu štetu ili prijeti nanošenjem štete domaćoj proizvodnji ili bi mogao usporiti njezin razvoj.

Članak 63.

Zahtjev za propisivanjem kompenzacijske pristojbe podnosi se u ime svih domaćih

proizvođača određene robe, ili onih čija proizvodnja čini pretežni dio ukupne proizvodnje te robe.

Zahtjev se podnosi u pisanom obliku Ministarstvu. Ako Ministarstvo utvrdi da su zahtjev podnijeli proizvođači iz stavka 1. ovoga članka ili osoba koju su oni ovlastili za podnošenje zahtjeva, provest će ispitni postupak.

Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga članka prilažu se i dokazi o:

- postojanju subvencije za određenu robu, i ako je moguće, njezin iznos,
- šteti koju ta subvencija nanosi domaćoj proizvodnji prema Ugovoru o primjeni članka VI. Općeg Ugovora o carinama i trgovini,
- uzročnoj vezi između subvencioniranog uvoza i štete koja se nanosi domaćoj proizvodnji.

Ministarstvo može pokrenuti postupak iz stavka 2. ovoga članka i bez pisanog zahtjeva oštećenih proizvođača, ako postoje dostatni dokazi o subvencioniranom uvozu, šteti koju taj uvoz nanosi domaćoj proizvodnji i uzročnoj vezi između subvencioniranog uvoza i štete, koji opravdavaju pokretanje postupka.

Ministarstvo će, nakon provedenog postupka, utvrditi da li su ispunjeni svi uvjeti za uvođenje kompenzacijske pristojbe, i odrediti njezinu visinu koja odgovara visini subvencije. Visina pristojbe može biti i niža ako je dostatna da ukloni štetu domaćoj proizvodnji.

Kompenzacijska pristojba će ostati na snazi u vremenu i opsegu potrebnom da otkloni štetu nanесenu domaćoj proizvodnji. Ministarstvo će, nakon određenog vremena preispitati potrebu za daljnjom primjenom kompenzacijske pristojbe, na vlastiti poticaj ili na zahtjev zainteresirane stranke ako ona dokaže opravdanost preispitivanja kompenzacijske pristojbe.

Postupak i način utvrđivanja kompenzacijske pristojbe propisuje Vlada.

OBAVLJANJE GOSPODARSKIH DJELATNOSTI U INOZEMSTVU

Članak 64.

Domaća pravna osoba (u daljnjem tekstu: osnivač) dužna je Ministarstvu u roku od 30 dana od dana osnivanja tvrtke ili podružnice u inozemstvu, odnosno sklapanja ugovora o ulaganju u inozemnu tvrtku dostaviti izvješće o osnivanju, odnosno o ulaganju radi evidentiranja.

Izvješće iz stavka 1. ovoga članka treba sadržavati:

- naziv osnivača, tvrtku, sjedište i predmet poslovanja inozemne tvrtke, odnosno podružnice u inozemstvu,
- iznos i izvor sredstava za osnivački ulog po osnivačima,
- podatke o osobi odgovornoj za poslovanje tvrtke, odnosno podružnice u inozemstvu,
- ovlaštenja odgovorne osobe u tvrtki, odnosno podružnici u inozemstvu.

Osnivač je dužan Ministarstvu u roku od 30 dana od dana statusnih promjena koje utječu na osnivački ulog iz stavka 1. ovoga članka, odnosno od dana prestanka poslovanja tvrtke ili podružnice u inozemstvu dostaviti izvješće o tim promjenama radi evidentiranja.

OSNIVANJE STRANIH PREDSTAVNIŠTAVA U REPUBLICI HRVATSKOJ

Članak 65.

Strane osobe koje obavljaju gospodarsku djelatnost, mogu pod uvjetom uzajamnosti osnovati predstavništvo u Republici Hrvatskoj radi istraživanja tržišta, obavljanja promidžbenih i informativnih poslova, kao i radi svoga predstavljanja.

Uvjet uzajamnosti iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se na strane osobe, koje imaju sjedište, odnosno trajno boravište u zemlji članica Svjetske trgovinske organizacije.

Osobe iz stavka 1. ovoga članka mogu otvoriti jedan ili više ogranaka predstavništava u

Republici Hrvatskoj.

Predstavništvo nije pravna osoba i poslove iz stavka 1. ovoga članka obavlja po nalogu osnivača.

Prije otvaranja predstavništva u Republici Hrvatskoj osoba iz stavka 1. ovoga članka dužna je predstavništvo upisati u Registar predstavništva stranih osoba koje se vodi u Ministarstvu.

Vlada na prijedlog ministra propisuje potanje uvjete za osnivanje i rad predstavništva stranih osoba u Republici Hrvatskoj.

PRAVA FIZIČKIH OSOBA PRI UVOZU I IZVOZU

Članak 66.

Domaće i strane fizičke osobe mogu slobodno unositi i primati iz inozemstva, odnosno iznositi i slati u inozemstvo predmete osobne prtljage, namirnice i predmete za osobne potrebe i potrebe članova svoje obitelji, predmete za potrebe svog domaćinstva i životinje, u količinama koje nisu namijenjene preprodaji. Predmeti naslijeđeni u inozemstvu mogu se slobodno unositi, a iznositi – uz uvjete uzajamnosti. Predmeti predviđeni međudržavnim ugovorima mogu se slobodno unositi i iznositi u skladu s tim ugovorima.

Domaće i strane fizičke osobe mogu iznositi i slati u inozemstvo robu, odnosno predmete što imaju povijesnu, umjetničku ili kulturnu vrijednost samo na temelju suglasnosti ministarstva nadležnog za kulturu.

Domaće fizičke osobe, koje su po bilo kojem osnovu bile na radu u inozemstvu najmanje dvije godine neprekidno ili najmanje 24 mjeseca u posljednje četiri godine ili boravili u inozemstvu najmanje sedam godina, mogu u roku od šest mjeseci od dana povratka iz inozemstva slobodno uvoziti opremu namijenjenu za obavljanje djelatnosti.

Stranci koji su stekli hrvatsko državljanstvo, odnosno pravo trajnog nastanjenja ili boravak na temelju priznatog statusa izbjeglice u Republici Hrvatskoj, osim osoba koje se po propisima bivše SFRJ smatraju jugoslavenskim državljanima, mogu u roku od 6 mjeseci od dana stjecanja hrvatskog državljanstva, trajnog nastanjenja ili stjecanja statusa izbjeglice u Republici Hrvatskoj, slobodno uvoziti opremu iz stavka 3. ovoga članka.

Članak 67.

Domaće i strane fizičke osobe koje dolaze privremeno u Republiku Hrvatsku, odnosno odlaze privremeno u inozemstvo, mogu privremeno uvoziti, unositi ili primati iz inozemstva, odnosno privremeno izvoziti, iznositi ili slati u inozemstvo predmete što su im potrebni za vrijeme privremenog boravka u Republici Hrvatskoj, odnosno u inozemstvu.

Predmeti iz stavka 1. ovoga članka mogu se uporabiti samo za namjene zbog kojih su privremeno uvezeni, uneseni ili primljeni, ili izvezeni, izneseni ili poslani.

Domaće i strane fizičke osobe dužne su, nakon proteka odobrenog roka, predmete iz stavka 1. ovoga članka vratiti u Republiku Hrvatsku, odnosno u inozemstvo ili ih konačno ocariniti.

D I O T R E Ć I

OGRANIČENJA OBAVLJANJA TRGOVINE

Članak 68.

Vlada može posebnim propisom privremeno ograničiti obavljanje trgovine u slučaju:

– prirodnih i drugih nepogoda u Republici Hrvatskoj, kada nastane ili bi mogao nastati osjetni poremećaj u trgovini, poremećaj u opskrbi pučanstva ili poremećaj na drugim područjima koja ugrožavaju siguran i zdrav život građana,

– značajnijih poremećaja na domaćem tržištu radi pomanjkanja robe nužno potrebne za

proizvodnju, preradu i za život građana,

– u slučaju ratnog stanja i neposredne ugroženosti, neovisnosti i jedinstvenosti Republike Hrvatske,

– potrebe osiguranja proizvoda, sirovina i reprodukcijskog materijala od posebnoga strateškog značaja za obranu Republike Hrvatske.

Vlada će propisati ograničenja obavljanja trgovine u slučaju iz stavka 1. ovoga članka, samo ako poremećaj nije moguće otkloniti drugim mjerama ili ako potrebe nije moguće podmiriti iz robnih zaliha, uvozom ili drugim mjerama gospodarske politike.

Članak 69.

U slučajevima iz članka 68. stavka 1. ovoga Zakona, Vlada može propisati:

– ograničenje trgovine pojedinom robom ili posebne uvjete za trgovinu pojedinom robom,
– ograničenje uvoza ili izvoza pojedine robe ili posebne uvjete za uvoz ili izvoz pojedine robe,

– zabranu trgovcu da obavlja trgovinu pojedinom robom,

– obvezu trgovcu pribavljanja i prodaje određene vrste i količine pojedine robe, te prodaju robe određenim utvrđenim potrošačima po propisanom redoslijedu,

– obvezu pojedinim trgovcima čuvanja određene količine i vrste robe.

D I O Č E T V R T I

NEPOŠTENI TRŽIŠNI NATJECANJE

Članak 70.

Pod nepoštenim tržišnim natjecanjem podrazumijevaju se radnje trgovca kojima se radi tržišnog natjecanja povređuju dobri poslovni običaji.

Nepošteno tržišno natjecanje je zabranjeno.

Članak 71.

Nepoštenim tržišnim natjecanjem iz članka 70. ovoga Zakona podrazumijeva se osobito:

– reklamiranje, oglašavanje ili ponuda robe ili usluga navođenjem podataka ili upotrebom izraza kojima se iskorištava ugled drugog trgovca, njegovih proizvoda ili usluga, odnosno porizvoda drugog trgovca,

– reklamiranje, oglašavanje ili ponuda robe ili usluga kojima se vrijeđa ili omalovažava drugog trgovca na nacionalnoj, rasnoj, političkoj ili vjerskoj osnovi,

– davanje podataka o drugom trgovcu, ako ti podaci štete ili mogu nanijeti štetu ugledu i poslovanju drugog trgovca,

– prodaja robe s oznakama ili podacima koji stvaraju ili bi mogli stvoriti zbrku glede izvora, načina proizvodnje, količine, kakvoće ili drugih osobina robe,

– prikrivanje grešaka (mana) robe ili usluga ili kakvo drugo zavođenje potrošača,

– radnje trgovaca usmjerene na prekid poslovnih odnosa, između drugih trgovaca ili koje sprječavaju ili otežavaju poslovne odnose drugih trgovaca,

– neopravdano neispunjavanje ili raskidanje ugovora s pojedinim trgovcem, da bi se sklopio isti ili povoljniji ugovor s drugim trgovcima,

– ugovaranje izvoza robe i usluga po nižoj cijeni, ako je drugi trgovac već ugovorio izvoz takve robe i usluge po višoj cijeni čime se nanosi šteta tom trgovcu,

– neopravdana uporaba imena, firme, marke ili koje druge oznake drugog trgovca,

– davanje ili obećanje darova, imovinske ili druge koristi drugom trgovcu, njegovom djelatniku ili osobi koja radi za drugog trgovca, da bi se davatelju omogućila pogodnost na štetu drugog trgovca ili potrošača,

- neovlaštena uporaba usluga trgovačkog putnika, trgovačkog predstavnika ili zastupnika drugog trgovca,
- pridobivanje kupaca robe ili korištenje usluga s davanjem ili obećavanjem nagrada ili koje druge imovinske koristi ili pogodnosti koje po vrijednosti znatno premašuju uobičajene vrijednosti robe ili usluga,
- protupravno pribavljanje poslovne tajne drugog trgovca ili bespravno iskorištavanje povjerene poslovne tajne drugog trgovca.

Članak 72.

Naknada štete nastale zabranjenim radnjama nepoštenoga tržišnog natjecanja ostvaruje se u sudskom postupku.

Tužbu iz stavka 1. ovoga članka može podnijeti trgovac koji je oštećen te gospodarska komora i drugi oblici udruživanja trgovaca.

Pravo na tužbu iz stavka 1. ovoga članka zastarijeva protekom roka od jedne godine od dana kada tužitelj sazna za djelo i učinitelja, a najkasnije tri godine od dana izvršenja djela.

D I O P E T I

NADZOR I UPRAVNE MJERE

Članak 73.

Nadzor nad provedbom odredaba ovoga Zakona obavlja Državni inspektorat te druge inspekcije i carinska tijela sukladno ovlaštenjima utvrđenih posebnim zakonima.

Nadzor posebnih oblika trgovine s inozemstvom obavlja Hrvatska narodna banka.

Članak 74.

Carinska tijela, prilikom carinjenja robe nadziru da li stvarno stanje robe koja se izvozi ili uvozi odgovara propisanom obliku izvoza i drugim propisanim uvjetima za izvoz, odnosno uvoz robe. U obavljanju tog nadzora primjenjuju se odredbe propisa kojima se uređuje obavljanje nadzora pri carinjenju robe.

Članak 75.

Ako nadležni gospodarski inspektor prilikom nadzora utvrdi da se djelatnost trgovine obavlja bez registracije ili bez odobrenja izdanog od nadležnog tijela ili se djelatnost trgovine obavlja bez odluke nadležnoga upravnog tijela kojim se utvrđuje da prostor udovoljava tehničkim i drugim uvjetima za obavljanje te djelatnosti, rješenjem će privremeno zabraniti obavljanje trgovine do otklanjanja nepravilnosti utvrđenih nalazom inspektora.

Žalba protiv rješenja ne zadržava izvršenje rješenja.

Članak 76.

Ako nadležni inspektor prilikom nadzora utvrdi da se trgovina na veliko određene robe ne obavlja u odgovarajućim prostorijama ili skladištima ili da se određena roba uvozi suprotno propisanim uvjetima, rješenjem će privremeno zabraniti obavljanje trgovine do otklanjanja nepravilnosti.

Žalba protiv rješenja ne zadržava izvršenje rješenja.

Članak 77.

Ako nadležni gospodarski inspektor prilikom obavljanja nadzora utvrdi:

- da prodajni objekti ne ispunjavaju propisane minimalne tehničke i druge uvjete ili da nisu ispunjeni uvjeti za prodaju izvan objekta,
- da opremljenost prodavaonice i način prodaje robe ne udovoljava posebnim uvjetima,
- da trgovac ne vodi popis o nabavi i prodaji robe, te cijeni robe i usluga na način kako je propisano, rješenjem će privremeno zabraniti trgovcu obavljanje trgovine do otklanjanja

nalazom utvrđenih nepravilnosti.

Žalba protiv rješenja ne zadržava izvršenje rješenja.

Članak 78.

Ako nadležni inspektor utvrdi da postoji opasnost da izvršenjem određenog uvoza može nastati znatna šteta za sigurnost, zdravlje ljudi i životinja ili životnu okolinu, može rješenjem izreći mjeru privremene zabrane izvršenja tog posla.

Žalba protiv mjere iz stavka 1. ovoga članka ne zadržava izvršenje rješenja.

Nadležna inspekcija dužna je u roku od 15 dana od dana izricanja mjere iz stavka 1. ovoga članka podnijeti prijavu Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

Članak 79.

Ako nadležni gospodarski inspektor prilikom obavljanja nadzora utvrdi da osoba za koju je propisana stručna sprema ne ispunjava uvjete stručne spreme propisane posebnim propisom (članak 25.) ili ako trgovac ne posluje u propisanom radnom vremenu (članak 26.) donijet će rješenje kojim će:

- osobi bez odgovarajuće stručne spreme zabraniti daljnje obavljanje djelatnosti,
- zabraniti trgovcu poslovanje suprotno propisanom radnom vremenu.

Žalba protiv rješenja ne zadržava izvršenje rješenja.

D I O Š E S T I

KAZNENE ODREDBE

Članak 80.

Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 210.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

- obavlja trgovinu s inozemstvom suprotno propisanim uvjetima (članak 31.),
- obavlja kompenzacijske poslove bez odobrenja (članak 41.),
- kupuje robu u inozemstvu radi prodaje u inozemstvu ili robu kupljenu u inozemstvu uvozi ili privremeno uvozi suprotno propisu o ograničavanju tih poslova (članak 42.),
- ako se pri uvozu robe ne pridržava zaštitnih mjera i zaštitnih pristojbi radi otklanjanja poremećaja (članak 45. i 48.),
- ako se ne pridržava mjera donesenih radi otklanjanja poremećaja na tržištu (članak 69.),
- ako čini radnju koja prema ovom Zakonu predstavlja nepošteno tržišno natjecanje (članak 71.).

Za radnje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se za prekršaj i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 60.000,00 kuna.

Članak 81.

Novčanom kaznom u iznosu od 30.000,00 do 150.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

- obavlja trgovinu na malo suprotno propisanim uvjetima (članak 8.),
- prodaje robu na veliko u prodajnim prostorijama koje ne odgovaraju propisanim uvjetima (članak 10.),
- prodaje određenu robu na veliko suprotno propisanim uvjetima (članak 11.),
- prodaje robu na malo u prodajnim prostorijama koje ne odgovaraju propisanim uvjetima (članak 14.),
- prodaje robu izvan prodavaonice ako nisu za taj način prodaje ispunjeni uvjeti i ako taj način prodaje obavlja izvan mjesta koje je odredilo nadležno tijelo lokalne samouprave

(članak 15.),

- prodaje robu putem dražbe suprotno propisanim uvjetima (članak 17.),
- prodaje robu na veliko i malo u prodajnim prostorijama bez odluke nadležnog upravnog organa kojom se utvrđuje da prostor udovoljava uvjetima za obavljanje djelatnosti (članak 24.),
- ako se u svom poslovanju ne pridržava propisanog radnog vremena (članak 26.),
- ne vodi na propisani način poseban popis koji sadrži podatke o nabavi, prodaji i cijeni robe i obavljenom posredovanju (članak 27.),
- suprotno ovom Zakonu ili propisu donesenom na temelju ovoga Zakona izvozi ili uvozi robu bez pribavljene određene potvrde ili ovjerene isprave (članak 32.),
- prekrši propisani rok za vraćanje privremeno izvezene, odnosno uvezene robe (članak 35., 40. i 42.),
- ako privremeno izvezenu ili uvezenu robu uporabi za druge namjene, a ne za namjene za koje je bila privremeno izvezena, odnosno uvezena (članak 35., 40. i 42.),
- naplatu usluge oplemenjivanja obavi bez odobrenja Ministarstva (članak 39.),
- uvozi i izvozi robu bez odobrenog kontingenta (članak 54.) ili bez dozvole (članak 58. i 59.),
- ne izveze ili uveze robu u roku predviđenom odobrenjem (članak 55.),
- u propisanom roku ne obavijesti Ministarstvo o osnivanju tvrtke ili podružnice u inozemstvu (članak 64.),
- prije otvaranja predstavništva u Republici Hrvatskoj ne upiše predstavništvo u Registar predstavništva (članak 65.),
- u radu predstavništva postupa suprotno odredbama ovoga Zakona (članak 65.).

Za radnje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se za prekršaj i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna.

Članak 82.

Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 150.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj trgovac – fizička osoba ako učini prekršaj iz članka 80. stavka 1. i članka 81. stavka 1. ovoga Zakona.

Članak 83.

Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj domaća ili strana fizička osoba ako:

- unese ili uveze robu suprotno odredbama ovoga Zakona (članak 66.),
- ako s predmetima privremeno izvezenim, iznesenim ili poslanim u inozemstvo, odnosno privremeno uvezenim, unesenim ili primljenim u Republiku Hrvatsku postupa suprotno odredbama ovoga Zakona (članak 67.).

Članak 84.

Novčanom kaznom od 50.000,00 do 150.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička ili pravna osoba, ako prodaje robu na otvorenom prostoru, a nije registrirana, odnosno nema odobrenje za obavljanje djelatnosti trgovine, kao ni za prodaju proizvoda koji se prema posebnim propisima ne mogu prodavati na otvorenim prostorima (članak 16. stavak 1.).

Novčanom kaznom od 20.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba koja upravlja otvorenim prostorom ako dopusti prodaju robe na otvorenom prostoru nakon obavijesti nadležnog inspektora (članak 16. stavak 3.).

Novčanom kaznom od 1.000,00 do 50.000,00 kuna za prekršaj iz stavka 1. i 2. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka uz novčanu kaznu izreći će se i mjera oduzimanja imovinske koristi ostvarene prekršajem.

Članak 85.

Za prekršaje iz članka 80. stavka 1. podstavka 1. do 5., članka 81. stavka 1. podstavka 2., 5., 11. i 13. te članka 82. ovoga Zakona osim novčane kazne, izreći će se i zaštitna mjera oduzimanja imovinske koristi ostvarene izvršenjem prekršaja i zaštitna mjera oduzimanja predmeta koji su uporabljeni ili namijenjeni za izvršenje prekršaja ili su nastali izvršenjem prekršaja.

Za prekršaj iz članka 81. stavka 1. podstavka 11. i članka 83. ovoga Zakona osim novčane kazne može se izreći i zaštitna mjera oduzimanja predmeta koji su uporabljeni ili namijenjeni za izvršenje prekršaja ili su nastali izvršenjem prekršaja.

Predmeti iz stavka 1. ovoga članka koji se izvoze ili uvoze, mogu se staviti pod carinski nadzor, do okončanja prekršajnog postupka.

Članak 86.

Prekršajni postupak za prekršaje iz članka 80. stavka 1. podstavka 2. i 3. i članka 81. stavka 1. podstavka 11. i 14. ovoga Zakona, vodi Devizni inspektorat Republike Hrvatske.

Prekršajni postupak za prekršaje iz članka 81. stavka 1. podstavka 10. i 11. i članka 83. ovoga Zakona uvodi Carinska uprava.

Članak 87.

Prekršajni postupci i postupci za privredne prijestupe za djela koja su prema propisima koji su bili na snazi do stupanja na snagu Zakona o trgovini (»Narodne novine«, br. 11/96.) bili propisani kao prekršaji ili privredni prijestupi, a prema tom Zakonu nisu određeni kao prekršaji, obustavit će se.

Postupci koji se ne obustavljaju prema stavku 1. ovoga članka, dovršit će se prema propisima koji su važili do dana stupanja na snagu Zakona o trgovini (»Narodne novine«, br. 11/96.).

D I O S E D M I

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 88.

Propis iz članka 17., 31., 32., 36., 41., 52., 53. i 65. ovoga Zakona Vlada će donijeti u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu Zakona o trgovini (»Narodne novine«, br. 11/96.).

Do stupanja na snagu propisa iz stavka 1. ovoga članka primjenjivat će se propisi doneseni na temelju odredaba Zakona o vanjskotrgovinskom poslovanju.

Članak 89.

Propise iz članka 24., 25., 27. i 29. ovoga Zakona ministar nadležan za trgovinu donijet će u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu Zakona o trgovini (»Narodne novine«, br. 11/96.).

Do stupanja na snagu propisa iz stavka 1. ovoga članka primjenjivat će se propisi doneseni na temelju odredaba Zakona o trgovini, Zakona o unutarnjem prometu roba i uslugama u prometu robe i Zakona o vanjskotrgovinskom poslovanju.

Članak 90.

Propise o rasporedu radnog vremena iz članka 26. ovoga Zakona nadležno tijela grada, odnosno općine uskladit će u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu Zakona o trgovini (»Narodne novine«, br. 11/96.).

Članak 91.

Poslove raspodjele izvoznih i uvoznih kontingenata za 1996. godinu preuzet će

ministarstvo nadležno za trgovinu u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu Zakona o trgovini (»Narodne novine«, br. 11/96.).

Članak 92.

Na dan stupanja na snagu Zakona o trgovini (»Narodne novine«, br. 11/96.) prestaje važiti Zakon o unutarnjem prometu robe i o uslugama u prometu robe (»Narodne novine«, br. 32/77., 50/87. i 26/93.), i Zakon o trgovini (»Narodne novine«, br. 53/91., 77/92. i 26/93.) osim odredaba članka 10. do 19., članka 32. i kaznenih odredaba koje se odnose na privredne prijestupe i prekršaje iz navedenih članaka, Zakon o vanjskotrgovinskom poslovanju (»Narodne novine«, br. 53/91., 26/93. i 109/93.) i Zakon o mjerama ograničenja tržišta, slobodnog prometa robe i usluge od interesa za cijelu zemlju (»Narodne novine«, br. 53/91. i 26/93.).

Članak 93.

Stupanjem na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o trgovini (»Narodne novine« br. 75/99.) prestaje važiti Uredba o izmjenama i dopunama Zakona o trgovini (»Narodne novine« br. 101/98.).

Propisi o posebnim uvjetima za obavljanje trgovine na veliko i trgovine s inozemstvom za određenu robu doneseni na temelju Uredbe o izmjenama i dopunama Zakona o trgovini ostaju na snazi.

Članak 94.

Propis iz članka 8. stavka 2. ovoga Zakona, ministar će donijeti u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o trgovini (»Narodne novine«, br. 75/99.).

Propise iz članka 51., 61. i 63. ovoga Zakona, Vlada će donijeti u roku od 12 mjeseci od dana stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o trgovini (»Narodne novine«, br. 75/99.).

Članak 95.

Propis iz članka 24. stavka 4. ovoga Zakona, Vlada će donijeti u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o trgovini (»Narodne novine«, br. 62/01.).

Članak 96.

Propis iz članka 26. ovoga Zakona, ministar će donijeti u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o trgovini (»Narodne novine«, br. 62/01.).

Članak 97.

Propise o rasporedu radnog vremena iz članka 26. ovoga Zakona poglavarstvo općine, odnosno grada uskladit će se propisom iz članka 96. ovoga Zakona u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu toga propisa.

Članak 98.

Do donošenja posebnih propisa članka 16. stavka 2. ovoga Zakona, fizičke osobe koje se bave poljoprivrednom proizvodnjom mogu vlastite proizvode prodavati na temelju uvjerenja ureda državne uprave u jedinici područne (regionalne) samouprave, odnosno upravnog tijela Grada Zagreba nadležnog za poslove gospodarstva.

Članak 99.

Stupanjem na snagu Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o trgovini (»Narodne novine«, br. 109/01.) prestaje važiti Uredba o mjerama sprječavanja nedopuštene prodaje roba na tržnicama i drugim otvorenim prostorima (»Narodne novine«, br. 69/01. i 84/01.).

NN 103/03

ZAKON

O DOPUNAMA ZAKONA O TRGOVINI

Članak 1.

U Zakonu o trgovini (»Narodne novine«, br. 11/96., 75/99., 62/01., 109/02. i 49/03. – pročišćeni tekst) iza članka 69. dodaje se članak 69.a koji glasi:

»Članak 69.a

Zabranjuje se prodaja u trgovini na malo alkoholnih pića i drugih pića koja sadržavaju alkohol, osobama mlađim od 18 godina.

Na svim prodajnim mjestima na kojima se prodaju alkoholna pića i pića koja sadržavaju alkohol mora biti istaknuta oznaka o zabrani prodaje alkohola i pića koja sadržavaju alkohol, mlađima od 18 godina.«

Članak 2.

Iza članka 81. dodaje se članak 81.a koji glasi:

»Članak 81.a

Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna, kaznit će se za prekršaj fizička osoba ako proda u trgovini na malo alkoholna pića i druga pića koja sadržavaju alkohol, osobama mlađim od 18 godina (članak 69.a stavak 1.).

Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako proda u trgovini na malo alkoholna pića i druga pića koja sadržavaju alkohol, osobama mlađim od 18 godina (članak 69.a stavak 1.).«

Članak 3.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.